

[Aksel Larsen.]

ikke har taget virkelig saglig stilling til Hanstholmhavns mangfoldige problemer. Det er min personlige overbevisning, at Hanstholm havn både kan og bør bygges; men jeg kan naturligvis ikke fremsætte noget særligt forslag om det, jeg kan kun sige, at for at give udtryk for denne mening vil min gruppe støtte det af de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. Fibiger stillede ændringsforslag, ihvorvel vi ved, at dette kommer til at virke mere symbolsk, for det er jo ikke nok at bevilge penge — altså under forudsætning af, at forslaget bliver vedtaget her i tinget — dermed har man formentlig ikke sikret sig, at det arbejde, der kunne og burde udføres for disse penge, også vil blive udført i de kommende år, idet der jo ikke i ændringsforslaget står specificeret, hvad pengene skal bruges til. Men vi vil i hvert fald stemme for dette ændringsforslag; og så vil jeg iøvrigt endnu en gang opfordre til, at vi får en udredning både om Hanstholm havn spørgsmålet og om stillingen ved Thyborøn.

I samme forbindelse vil jeg sige, at jeg med glæde har bemærket et lille ændringsforslag under nr. 295, der forudser en forøgelse af bevillingerne til udbygning af Hørsholmvejen med 4 mill. kr. Jeg kan ikke i øjeblikket huske, hvornår man tog det første spadestik til Hørsholmvejen, det forekommer mig efterhånden, at det var, da jeg var en lille dreng; men jeg finder det fuldkommen fantastisk, at denne uhyre nødvendige udfaldsvej fra København har fået lov at ligge i brak i så mange år, som tilfældet er, og jeg tager den ekstra bevilling, der her foreslås, og som vi selvfølgelig vil stemme for, som udtryk for, at der nu virkelig skal fart på det arbejde.

Jeg kunne iøvrigt ønske, at vejmyndighederne her i landet var lidt mere fremsynede og i rette tid fik gennemført sådanne nødvendige arbejder; det ville være en meget stor lettelse for trafikken, det ville også være samfundsgavnligt, og det ville samtidig betyde meget store besparelser. Se nu den anden omkørselsvej, man vil lave ude ved Lyngby; det bliver en fantastisk dyr historie, og det bliver et rædselsfuldt år i den skønne natur ned mod Lyngby sø. Jeg er sikker på, at den vej kunne man have undværet, hvis man i rette tid havde sørget

for at regulere trafikforholdene i Lyngby, og det er muligt, at den kunne have været undværet, hvis man for nogle år siden havde haft Hørsholmvejen færdig. Eller tænk på omkørselsvejen udenom Roskilde. Linien for den var afstukket i 1929, og den blev taget i brug i fjor efterår. Det er jo en noget langsommelig arbejdsmetode, og den er i hvert fald helt uforsvarlig, når man råder over så mange penge til vejbygningsformål, som tilfældet er; millionerne hober sig jo op i vejfonden. Det er ikke, fordi jeg mener, at man kritikløst skal øse millioner ud; men når der er vigtige praktiske vejarbejder, synes jeg, man skulle bruge penge til at udføre dem, og jeg vil i den forbindelse henstille til overvejelse, at man ikke blot bevilger af vejfondens mange penge til arbejder på hovedveje, amtsveje o. lign., men også betænkter købstadkommunerne og sognekommunerne til deres gadenet og til deres sogneveje, hvor der dog også kører biler, som betaler høje skatter, så at det var berettiget at anvende nogle af vejfondens midler til sådanne formål.

Dernæst til forsvarsministeriet. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har på det radikale venstres vegne motiveret det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem og af det ærede medlem hr. Skytte, om en ny tekstanmærkning, som skulle åbne mulighed for besparelser på ca. 150 mill. kr. på de militære budgetter. Ja, jeg kan sådan set tiltræde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards motivering for, at besparelse gennemføres på de militære budgetter, men jeg synes, den kan udvides med, at i almindelighed har Danmark ikke råd til det der, at man bør lette skattebyrden her i landet og forbedre den sociale forsyning, og at dette er vanskeligt eller umuligt at gennemføre, hvis man samtidig vil opretholde et militærapparat med sådanne udgifter, der ganske rigtigt vil stige år for år, om man ikke radikalt tager reb i sejlene.

Vi kommunister stillede ved anden behandling af finanslovforslaget et forslag til dagsorden om en nedsættelse af militærudgifterne med 500 millioner om året, og vi blev dengang af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard belært om, at det var i utide at komme med noget sådant, det burde man vente med til tredje behandling. Vi besluttede ydmygt at tage ved lære og frem-